

Csukás István

MI A HELYZET A KÖLTŐVEL

És mi a helyzet a költővel,
aki olyan volt, mint a sirály?
Meszelt ég borul fölėje,
orvosok faggatják: mi fáj?
A szobában egy ügetőló vágtat,
majd diszkvalifikálja a homály,
legyint, nézi a tiketteket szóró fákat,
a remény, mint egy karóra, lejár,
játswana még tízesleghúzást, snapszlit,
huszonegyet, smént, ezekben ő volt a király,
de az ápolónő vihogva bandzsít,
nahát, a maga fejében most is mi jár!
Dohog, eltűnődik, majd elámul:
hogyan van Nyugat, s él még Babits Mihály!
Majd fejben izgatottan számol:
hány éve már, hány éve már?
Kuncog, mert titok, de azonnal kimondja,
hiszen a lelke örökké alterál,
mikor is zárt be, mikor is zárt be,
mikor is a Szamos-parti kupleráj?
Majd jön az est, és nem jönnek
a barátok, pedig ajtót-szívet kítár,
szemébe fáradtan gyűlnek a könnyek,
letörli, úgy hagyja – fáj.
Elsiratják a hűtlenek is, pedig még él,
de hát könnyebb a könny, milyen kár!
Hát ez a helyzet a költővel,
aki olyan volt, mint a sirály.

Lyukasóra, 2020/3–4.